

ligere at finde Sted, og at selve Indholdet af de da foreliggende Indbringingsforslag vistnok ogsaa turde være et Moment, som viser, at det ikke vil være fornødent her at udvikle sig med større Udførlighed over de Hovedpunkter, med Hensyn til hvilke der i Særdeleshed vil kunne reises Tvivl. Jeg vilde ikke have dristet mig til at fremkomme med en saadan Udtalelse, hvis jeg ikke selv var saa levende gennemtrængt af Bigtigheden af, at der ikke hengaaer en Dag mere end nødvendigt, at jeg, uagtet der er mange Punkter, med Hensyn til hvilke jeg kunde ønske at udtale mig, dog er bestemt paa ikke yderligere at tage Ordet under denne Behandling, saafremt ikke en ganske særegen Grund maatte bevirke en i alt Fald kort Udtalelse fra min Side. Jeg tillader mig saaledes at henstille til det høitagtede Things Medlemmer at tage saa meget Hensyn til denne min Udtalelse, som de maatte finde rigtigt.

Ryholm: Jeg kan ganske slutte mig til den ærede sidste Taler, og da jeg har havt Leilighed til ved denne Sags Behandling her i forrige Samling at udtale mig udførligt, er det selvfølgelig kun Ubetydeligt, hvad jeg idag kan have yderligere at tilføie, men der er dog et Par enkelte Punkter, som jeg skal tillade mig ved denne første Behandling at berøre, idet jeg forbeholder mig til 2den Behandling gennem Indbringingsforslag nærmere at motivere de Forandringer, jeg i saa Henseende kunde ønske. Min første Bemærkning gjælder den Maade, hvorpaa forskjellige Straffe ere omtalte i denne Lov. Naar de Herrer ville gennemgaae det 2det Capitel, hvori de forskjellige Straffe ere nævnte, ville de finde, at deres Varighed deri er begrænset, og at Udførelsesmaaden for enkelte af dem er nøie omhandlet. Jeg skal nu ikke opholde mig ved, at denne nøie Beskrivelse kun gjælder enkelte Straffe og ikke dem alle; thi dertil kan der have været gode Grunde, men Hovedsagen for mig er, at man overhovedet har indladt sig paa en nærmere Beskrivelse og Detaillering af Straffeondernes Art og Bestaafenhed. Jeg erkjender naturligviis viligt — og derom kan der heller ikke være noget som helst Spørgsmaal —, at Straffetiden maa nævnes, og at Straffen selv maa være beteg-

net paa en saadan Maade, at der ikke kan være Tvivl om dens Begreb, eller om hvad der forstaaes ved den; men isvrigt ere alle de Straffe, vi have, af den Natur, at naar deres Navn nævnes, slaaer det an i den offentlige Forestillingskreds, og Enhver veed, hvad derved forstaaes. Det er som sagt tvivlsomt, om det er heldigt paa den detaillerede Maade, som skeet er, at nævne og beskrive Straffeonderne i en Lov, der, om den end ikke kan bestaae i Aarhundreder, dog, som vi haabe, skal kunne bestaae i en lang Aarrække, og det er dog vist, at netop Spørgsmaalet om Straffeondenes Fuldbhørthed er meget store Forandringer underkastet. Dette staaer i Forbindelse med den hele Fængselsvidenskabs Udvikling, og det vil være de Herrer bekendt, at netop denne Videnskab gjør saa overordentlig store Fremskridt; medens den for nogle Aar siden var ubekendt, eller næsten ikke eksisterede, har den nu en Litteratur af stort Omfang; der gjøres mange nye Forsøg, hvoraf flere have spillet en vis Rolle; men de ere atter forsvundne eller indtagne i alt Fald ikke længere den Plads, de tidligere have havt. Min Mening med disse Betragtninger er altsaa at antyde, om det ikke var heldigere, at denne detaillerede Beskrivelse af Straffeonderne udgik af Straffeloven, saaledes at det forbeholdtes Kongen ved en Anordning nærmere at bestemme deres Bestaafenhed. Jeg havde, hvad der vil være de Herrer bekendt, i forrige Session til Sagens 2den Behandling, som imidlertid ikke fandt Sted, tilladt mig at stille et Forslag angaaende Dødsstraffen — forsaavidt man overhovedet vilde gaae ud fra at beholde den, hvad jeg fra mit Standpunkt ganske vist vilde beklage —, og jeg vil nu antyde, at jeg til 2den Behandling vil stille et omtrent tilsvarende Forslag for de øvrige Straffeonders Vedkommende, saaledes at derefter den nærmere Beskrivelse af den Maade, hvorpaa de skulle udstaaes, udgaaer af Loven, og Bestemmelsen deraf forbeholdes Kongen ved Anordning. Dette var det ene Punkt, jeg vilde tillade mig at berøre. — Det andet, som jeg skal tillade mig ganske kort at omtale, er Capitlet om Forbrydelser mod Sædeligheden. Jeg har ikke det Allermindste imod de deri nævnte Straffebestemmelser, og heller ikke imod Begrebets